

[Alfred Jensen.]

have sikkerhed for, at man kan overskue udgifterne, og hvis det er rigtigt, må jeg forstå det således, at tanken om kortere intervaller for ydelse af brændselhjælp ikke er opgivet, men at man vil se tiden an. Jeg vil håbe, at man ikke alene vil se tiden an, men også vil se med forståelse på dette spørgsmål, og at vi inden længe kan vende tilbage til det.

Dernæst er der spørgsmålet om virkningerne af det foreliggende lovforslag. Jeg har ikke fået tilstrækkeligt materiale til at kunne se, hvorledes ændringerne vil virke kontingentmæssigt. Jeg har set i de bilag, der ledsager lovforslaget, at der er foretaget visse beregninger — om de holder, ved jeg ikke — hvorefter 2½ pct. af årsfortjenesten ved fuld beskæftigelse skulle være det maksimale for kontingentbetalingen. Man kan naturligvis diskutere, om en sådan kontingentydelse er rimelig, men i hvert fald har man beskæftiget sig med spørgsmålet og ment, at man skulle nå frem til det, og hvis jeg ikke hørte fejl, blev der også af udvalgets ærede ordfører berettet om, at man havde diskuteret en sådan kontingentbetaling, som ikke måtte gå over 2½ pct. af årsfortjenesten. Jeg ved ikke, om det gjaldt samtlige fag eller kun enkelte fag. Jeg tager et fag som arbejdsmændene, et af de fag, som, hvad arbejdsløshedskassen angår, er dårligst stillet, hvor lønnen er lav, hvor kårene altså er vanskelige. Efter det materiale, der ledsager lovforslaget som bilag — og jeg har jo ikke andet at holde mig til — skulle arbejdsmændene for indeværende år få 13,1 mill. kr. mere i tilskud og refusion, når denne ordning gennemføres, og det er egentlig ikke vanskeligt at finde ud af, at hvis arbejdsløshedskassen ville og den måtte for arbejdsdirektøren, kunne den give arbejdsmændene en lettelse på 1 kr. om ugen i betalingen til arbejdsløshedskassen. Jeg ved ikke, om den får lov til det, men selv om der gives en sådan tilladelse, kommer man ikke ned på de 2½ pct., for det ville blive ca. 4 kr. om ugen, og selv om man sætter kontingentet 1 kr. ned, kommer man ikke stort længere ned end til 4 kr. 35 øre. Det vil altså sige, at arbejdsmændene, selv om man giver dem al den kontingentlettelse, som under

de givne vilkår kunne gennemføres, ikke vil komme ned på 2½ pct.

Jeg rejser det spørgsmål her, fordi jeg synes, der er noget forkert i, at man ikke har taget det op til alvorlig overvejelse. Det er forkert, fordi Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse det ene år efter det andet har ca. 100 000 medlemmer, der berøres af arbejdsløsheden, og disse 100 000 medlemmer må i den periode, de går arbejdsløse, svare nøjagtigt samme kontingent, som når de har arbejde. Kontingentet kan måske synes overkommeligt for den, der har en ugeløn, selv om han er lavt lønnet og ikke får mere end 170-180 kr. om ugen, men det er klart, at når han går ned på understøttelse og ikke oppebærer mere end omkring 100 kr., er en kontingentydelse på 4 kr. faktisk for meget. Egentlig burde de arbejdsløse ikke betale kontingent; de burde være fritaget, men skal dette gennemføres, må de øvrige betale mere, og derfor synes jeg ikke, det er tilfredsstillende, at man ikke har foretaget beregninger herover og taget hensyn til det. Jeg ved jo ikke, hvad der ligger i det materiale, som altså indtil nu er hemmeligt for mig og vel også for det store, store flertal af tingets medlemmer, men jeg rejser spørgsmålet, fordi jeg mener, at dette problem må tages op til behandling og løses i overensstemmelse med de ønsker, som fremkom på arbejdsmændenes kongres og delegeretmøde.

Dernæst mener jeg, at også det spørgsmål, jeg fremdrog ved første behandling, om kasser, der kommer til at bære større kontingentbyrder, burde have været behandlet. Jeg ved ikke, om det har været behandlet. Jeg rejste spørgsmålet om Kvindeligt Arbejderforbund og gjorde opmærksom på, at også Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund, hvis denne ordning gennemføres, kan komme til at kræve mere i kontingent. Jeg forstod på det ærede medlem hr. Poul Sørensen, at han var enig med mig i, at der var en skævhed her, og at der var lidt urimeligt i, at visse kasser kom til at bære større byrder. Jeg ser ikke, at man har taget hensyn til det. Jeg ser ikke, at man har bearbejdet denne ordning på en sådan måde, at man har sikret en rimelig løsning af de forskellige kassers problemer, og det måtte vi dog kunne forlange